

कनोर्भेत्ता जलविरहितः क्षारजम्बीरपुष्टः । मध्ये मध्ये तत्रयकचितेनार्द्धकेषातिपूर्वः स्नाडुर्ध्वं भवति सुतरां गभैदण्डः कदल्याः । योनिदोषहरोदण्ड कदल्योऽङ्गकदरं जयेत् । रक्तपित्तहरः शीतः सुहृ-
त्प्योऽग्निप्रवर्धनः” भावप्र० तद्गुणायुक्तम् ।

कदा अव्य० कस्मिन् काले किम्+दा-कादेशः । कस्मिन्काले इ-
त्यर्थे अगद्यतने काले तु तत्कार्ये वा किं कर्हि कदा वा ।
“कदा काश्चां गमिष्यामि कदा द्रक्ष्यामि शङ्करम् । इति
ब्रुवाणः सततं काशीवासफलं लभेत्” काशीख० । “न पादौ
धावयेवत् कांश्चो कदा चिदपि भाजने” मनुः । “कदा
वाराणस्यामिह सुरधुनीरोधसि यसन्” “कदा दृग्द-
रण्ये विमलयसुनातीरपुल्लिने” “कदायोध्यामध्ये वि-
मलसरयूतीरपुल्लिने । “विभाषा कदाकर्त्तव्यः” पा०
एतद्योगे भव्ये कट् । “कदा कर्हि भुङ्क्ते भोक्ष्यते भोक्ता
वा” सि० कौ० । अव्ययत्वात् ततो भवार्थे ऋत् लट् च ।
कदातन कस्मिन् काले भवेति लि० स्त्रियां ङीप्

कदाकार लि० कुत्सिताकारोऽस्य कोः कदु । १ कुत्सिताकारे
कुगति स० । २ कुत्सिताकारे पु० ।

कटाख्य पु० कुत्सिता आख्या यस्य कदादेशः । (कट्) इदं
कठौषधौ शब्दच० । २ कुत्सिताख्ये लि० । कुगति स० ।
३ कुत्सिताख्यायां स्त्री ।

कदाचन अव्य० कदा+चन मुग्ध० । अनिर्द्धारिते कस्मिंश्चित्
काले इत्यर्थे “कदाचन क्षरीरसि” श्रुतिः । “पञ्चानन-
गते भानौ पक्षयोर्भयोरपि । चतुर्थासुदितचन्द्रो नेलि-
तव्यः कदाचन” ति० त० पु० । कदा+चित् मुग्ध० ।

कदाचित् कदापीत्यर्थे अव्य० । “ततः कदाचि-
दुर्ज्जया भैरवो मैथुनं ययौ” कालिका० । “कद्वल्यमानेन
कटं कदाचित्” रघुः । पा० चिञ्चनपूतयाभावात् “अ-
थाकल्ये तु चिञ्चनेत्यमरोक्तं पदद्वयमिति विवेक्यम् ।

कदामत्त पु० कदाचिन्मत्तः । अग्निभेदे ततः गोत्रापतये
इज् । कदामत्ति तदपतेः पुंस्त्री तस्य वज्रत्वे उपका०
वा इजो लृक् । कदामत्तयः कदामत्ताः ।

कदुष्ण न० ईषस् उष्णस् ईषदर्थककोः कदु । १ ईषदुष्णे स्यथे
रेतद्वति लि० । “तस्यन् कदुष्णं पुरमाविवेश” भट्टिः ।
“कदुष्णाः स्वरसः त्रेऽः कदुष्णः कर्णपूरणः” “कदुष्णं
कर्षयोर्द्वेष्टेनहा वेदनापहम्” सुश्रु० । पक्षे कादेशः
क्रौण्य तदर्थयोः “भुवं क्रौण्येन कुण्डलोष्ठी” रघुः । पक्षे
कदादेशः कनोष्ण उक्तार्थको ।

कदुर्ह कार्कश्ये अक० कदुवत् दोषभत्वात् किप् कदु इति भेदः
कादृथ पु० कुत्सितोरथः कोः कदु । कुत्सिते रथे “युधि क-
इथवङ्गोमं बभञ्ज ध्वजशालिनम्” भट्टिः ।

कद्रु पु० कद-रु । १ पिङ्गलवर्णे । २ तद्वति लि० “प्राजा-
पायं कद्रुमालभेत” तैत्ति० २, १, ४, २, ३ कर्तुरवर्णे पु०
३ तद्वति लि० “वासः कृष्णं कद्रु” कात्या० २२, ४, १२,
“कद्रु कर्तुरं वासः” संप्रह्व्या० । संचायामूज् ।
कद्रू ईनागमातरि दक्षप्रजापतेः कन्याभेदरूपे कश्य-
पपत्नीभेदे स्त्री “कद्रूस्तु सुपुत्रे नागान्” भा० आ० ।
काद्रवेवशब्दे विवृतिः । “प्रजपतिरे महाभागा दक्ष-
कन्यास्तयोदय । अदितिर्दितिर्दहः काला दनायुः सिं-
हिका तथा । क्रोधा मधा च विश्वा च विनता कपिला
सुनिः । कद्रू च बहुजव्याश्च । दक्षकन्यैव भारत” भा०
आ० ६ पु० च० । “लोका भारतशार्दूल ! कश्यपस्य निबोध
मे । अदितिर्दितिर्दहश्चैव अरिष्टा सुरसा खया । सुरभि-
र्विनता चैव तांश्चा क्रोधवशा दरा । कद्रुर्मुनिश्च राजेन्द्र !
तास्तपस्त्राणि मे शृणु भा० हरि० ३५०

कद्रुण लि० कद्रुरण्यस्य पामा० न । पिङ्गलवर्णान्विते ।
कद्रु(द्रु)पुत्र पु० ईत० पृषो० वा ह्रस्वः । १ सप्रे । कद्रु(द्रु)सुता-
दयोऽप्यतार्थे । तस्य कद्रूतनयत् काद्रवेयशब्दे वक्ष्यते ।

काद्राश्च लि० कस्मिन्श्चित् किम्+कान्श्च-किप् अद्रादेशः
स्मिन् कः । अनिश्चित देशगन्तारि कस्मिन् गन्तारि अनिश्चित-
देशगमने । यथादावपि अज्ञोपदीधौ । कद्रोचः कद्रोचा
इत्यादि । स्त्रियां ङीप् अज्ञोपदीधौ । कद्रोची । “सा
कद्रोची कं सिद्धं परागात्” ऋ० १, १६ ४, १३ । “क-
द्रोची कगतेतन्निश्चितगमनादित्यं प्राप्नवती” भा० ।

कद्वत् लि० कः कश्यपोऽस्यस्य सप्तप० मस्य षः पृषो० ।
कश्यद्व्युक्ते सन्तादौ स्त्रियां ङीप् । “कद्वत्प्रो याच्यानु-
वाक्याः कोहि प्रजापतिः” शत० ब्रा० ६, २, २, ५ ।

कद्वद् लि० कुत्सितं वदति षद्-अच् कोः कदादेशः । गर्हित-
वाक्यवादिनि अमरः “येन जातं प्रियापाये कद्वदं हंस-
कोकिलम्” भट्टिः । २ दुःस्वशब्दयुक्ते च “वाग्विदां
वरमकद्वदो ऋपः” माघः ।

कध्वर लि० कं जलमिवाचरति क+किप् शट् कता प्रियते
इ-कर्मणि अप् । दधिद्वेष्टे तन्मभेदे कध्वरे लि० काण्ड० ।
कधप्रिय पु० स्वस्वं प्रीणाति प्री-क वेदे पृषो० । स्वस्वप्रिये ।
“कस्य जघः कधप्रिये भुजे” ऋ० १, २० २ । स्वस्वं
प्रीणाति प्री-किप् वेदे पृषो० । कधप्रो तत्त्वार्थे । “कस्य